

165
uult esse gehenna, Nam & si ille ignis non ardet & immortalis illa poena non est parata.
hoc solum quod aliam efficitur a xpo & excluditur a beatis aeternis, nonne omnipoe-
na cruciabilis dicitur quod si non sufficiunt haec ad erigenda animas & incedenda
ad spem. Illud saltem ad memoriam reuocemus exemplum quod de uirginibus refertur
quae excluduntur a thalamo sponsi propter olei defectum, ponamus nos in eis pro illis
quae excluduntur & uide quid dolor quae ponantur. Sicut enim uis posse etiam nos eadem pati
cum negligimus, est ne aliquis ita lapideatur qui hoc exemplo non mundaatur & timeat
ne similia incurrat possimus quidem prolixius sermonem producere, sed quoniam obedi-
entiae magis quam uis alicuius causa haec a nobis dicta sunt, etiam ultra quam debui-
mus euagata sumus, bene enim noui quia si quis compunctionem cordis requirat hanc
uere & integre apud se habere inueniat, & acemelius doceret etiam si silens, sufficit
enim ad compunctionem cordis uideri & intellegi crucifixam ueram crucem, itaque
melius docebo de compunctione cordis si uero quidem uiuentibus habitaculum
iter ostendam & cor ad diuidendum tenentem, si uero de poteris queritur sufficit er-
it uagesta cognoscant, propter quod obsecro te redde iam mihi obedientiam meam
orationes tuas ut non tam loquamur compunctionem cordis quam patiamur, quod docere
& non facere non solum uicium nihil sed & damnum plurimum confert, Grandis enim con-
demnatio est componenti quidem sermonem suum, utam uero suam ad quae operam negligenter.

FINIT LIBER PRIMUS. INCIPIT LIBER SECUNDUS DE COMPUNCTIONE PECORIS XL.

Et quomodo poterit fieri quod imperas homodi. Sic haec ut anima infirma & frigi-
da compunctionis uerba pariat, ergo enim ^{data} quod huius in haec materia uult aliquid
dignum proferre, ipse ante omnes debet hoc calore feruere & salutaris hoc incendio
primus ignis, quo ^{pos} sunt etiam sermones, qui ab eo proferuntur ignis & accendere
animas auditorum, sed nobis horum nihil adest, procul enim procul a nobis ignis
istis est, procul flamma ulla intranos, sed emortuus cinis est, unde ergo in decarissim
in nobis accendimus hanc flammam, quae neque sint illa aliqua intranos, uigere
sentamus, procul quae proflari possit & accendi, quomodo enim si prode dignetur
animae confusionis plene, quam peccatorum multitudine conficit, ego nescio si dig-
num aliquid de nobis possit exire, tu uideris qui opustant uin ualidi si imperas
ministeris, pro quidem prodebumus officium linguae tuae uerba, reuincuntur
conuictos corde, & quid ad ad huius patientiam, qui que erit, quod de terra ino-
pem, ut ipse accendat in nobis ignem illum, pro quem pos-
tas animae deo qui, & omne quod ad grabat corpus ex-
nis suis anima tendat ad caelum, lac uerit ut prode reddita ad que in illo uertice
postea in uerit de alaribus sedibus, & de spere possit uniuersam uita huius.

